

General-Postkonten.

Sommerferien — Vedrag — Kirken vinder Indflydelse — Fællesudvalgets Arbejde.

Endnu naar Kampen paa — ca. 9 Uger har den været, og endda er der ikke Udsligt til Fred. Imidlertid er Sommerferien kommen, og Vorneslot eller Vorneslot drager ud fra København ud over Landet og fordeles saa mellem Landsboerne. Det vil i Ar betyde en Lettelse for Arbejdernes Strejkekasse.

Forrigt gaar Kampen sin drabende Gang paa samme Vis endnu, men Fællesudvalget arbejder og har vel noget Haab om, at det skal lykkes det at finde den Midt- og Retfærdighedsvej, der vil kunne bringe Freden med sig.

Af Begivenheder kan vi fremhæve, at Højretidene selvfølgelig ikke ere bebravede over, at en Kasse for en Fagforeningskasse, er bleven arresteret for Vedrageri. Da Arbejdernes kom for at faa udbetalt deres Kassepenge — de havde endog for længere Tid givet Afkald paa Understøttelse — var der ingen Venge. Kassebetjeneren havde forbrugt dem.

Imidlertid maa det erindres, at adskillige Højretid ere faldne for samme Fristelse, saa der er ingen Grund til at hovore politisk i den Anledning.

Vigtigere er det, at 58 Københavnske Præster med Raadsunderskrift have offentliggjort en Erklæring om Postkonten. Det hedder i Erklæringen:

„Det er ikke vor Sag at afgøre, paa hvilken Side den største Del af Retten eller Uretten ligger; men det maa være os, som daglig i vor Gjerning ser de ædelaggende Vitkninger af Striden, tilladt, saa indtrængende vi kan det, at opfordre de kæmpende til ikke at forlænge Kampen, men af al Kraft arbejde for Freden. Det er store økonomiske Værdier, der i disse Dage gaar til Grund; men det er dog for lidet at regne med de moraliske Ulykkelser, som denne Borgerkrig ud mange Veje og paa mange Maader bringer over vort Land og vort Folk. Vi føler os derfor forpligtede til at paa kalde alle de gode Kræfter i Arbejdsgivernes og Arbejdernes Rækker og beder dem gøre alt, hvad der naar i deres Magt, for inderst muligt at faa Striden udjævnet, saa at Høden ikke skal brede sig videre, og Bitterheden ikke velfe baade oppefter og nedefter.“

Men hvad der særlig maa lægges Mærke til er, at Præstene „politiserer socialist“, noget man efter Kirkens nyere Forhold til Socialismen kan falde „tids svarende“, de siger nemlig: „Der trænges til gode og retfærdige Arbejdslove og til Institutioner, der kan gribe Ordene og magtende ind og værges faa alle Arbejdernes som Arbejdsgivernes berettigede Interesser og den individuelle Frihed“ og i Samstemning hermed retter de en indtrængende Høvdelse til den høje Regering og til Rigsdagen om, med al mulig Kraft at fremme en social Lovgivning, der kan berede vort lille, haardt prøvede Folk de ydre Vilkaar for en rolig og lykkelig Fremtidsudvikling.“

Enhver der kender blot lidt til Københavnske Kirkeforhold og specielt disses Berøring med den social-økonomiske Udvikling vil vide, at der indenfor den levende Menigheds Repræsentanter har udviklet sig to Strømninger i denne Retning.

Den ældste staar uden Forstaaelse for det berettigede i Socialismens Krav; den anden, yngre, staar sammen med „Udvalget for social Oplysning paa kristeligt Grundlag“, hvis Organ er Bladet „Vor Tid.“ Det er aabenbart dette Udvalg, hvis Formand er Professor Harald Westergaard, men hvis øvrige Medlemmer næsten alle ere Præster, der nu har grebet Lejligheden til at bibringe Arbejdernes den forstaaelse, at Præstene ere deres bedste Venner, og ikke — som „Social-Demokraten“ i Kærevis har søgt at bilde dem ind — deres Fjender. Erklæringen indeholder ganske vist ikke noget positivt, der kan klare Sigtningen, men det vil uundgåeligt faa Betydning for Kristendommens

Udbredelse blandt de Københavnske Arbejdere, at disse nu have faaet klart Bevis for, at Præstene ville fremfor alt Retfærdighed, bedre sociale Love.

Nu kan man ikke med Rette beskylde Præstene for „Arbejdsgivernes og Bourgeoisens Haandlangere og Saabedragere.“

Her maa ogsaa nævnes, at en lignende Hentilling til Regering og Rigsdag om tilfredsstillende sociale Love rettedes gennem en Resolution fra Vol 1. Landskrets Stiftingskonvent — efter et Foredrag af Provt Lund i Hjalsted. Selvfølgelig holder Arbejdsgiverne ikke af denne Præsternes Stilling. De vilde helst have garanteret sig med „Guds Konge og Fædreland“; Præsten; men man maa virkelig glæde sig over den Opmandelse fra Præsternes Side til at sigte det afgørende Ord: Vi et ikke satte til Dømmet eller Deler mellem eder, men vi vil Retfærdighed.

Vol 1. Landskrets Stiftingskonvent har i denne Anledning faaet overbragt en af 80 Navne underkretsen Høvdelse fra Arbejdsgiverforeningens Udvalg i de lollands-falsteriske Kbhv. Sagen var, at samme Sag skulde optages ved Vol 1. Landskrets Stiftingskonvent den 15. d. 5te Juli, og Arbejdsgiverne vare nu bange for, at der paa dette skulde vedtages en fjendelig Resolution.

Deres Høvdelse gik ud paa, at Landemødet skulde udtale, hvor vidt det fandt noget „imod Guds Ord eller kristelig Samfundsorden stridende“ i Arbejdsgiverforeningens befendte 8 Forslagspunkter — og erklære, at fandtes sligt, da vare desom sikkert alle Arbejdsgiverne villige til at lytte til Gæstlighedens „Bink og Aboarler“ — men den betonedes til Slutning, at „vi haabe ogsaa, at Gæstligheden er enig med Arbejdsgiverne i, at den største Ulykke for Arbejdernes vilde det være, om de blode et fuldstændigt Byste for Socialismen. Vi tvivle ikke om, at Landets Gæstlighed, der som den bliver stille overfor et Valg, ikke vil erklære sig for, men mod Socialismen og uden Betænkning stille sig paa Arbejdsgivernes Side i Kampen mod denne.“

Som Svar herpaa vedtog Landemødet følgende interessante Resolution:

1) Arbejdsgiverforeningens 8 Forslagspunkter indeholde intet, der strider mod Guds Ord eller den kristelige Samfundsorden, men Landemødet fastholder, at det ikke er Kirkens Sag at dømme om praktiske Foranstaltningers Gaard eller Stade.

2) Uden at dømme om Socialismens Berettigelse eller Ufæberettigelse udtaler Landemødet sin Overbevisning om, at Arbejdernes kun kan naa en lykkelig Løsning ved Frigørelse for de antikristelige Strømninger, som nu gør sig gældende i Socialismen.

Man vil forstaa, at Landemødet var sat paa en haard Prøve. Thi Slutningen af Arbejdsgivernes Høvdelse, nemlig angaaende Valget for eller imod Socialismen, kunde have ledet til meget andet. Landemødets Stilling her kunde være bleven saa, at man udtalte en Dom, som man ikke vilde det.

Svarets Form er derfor vel værd at betragte; den første Del giver Arbejdsgiverne Ret i, at deres 8 Punkter ikke strider imod Guds Ord eller kristelig Samfundsorden. Men der siges intet om, at der kan jo være et kristeligt Retsskrub, da disse 8 Punkter opstilles. Og anden Del giver den rette Dom om den danske Socialisme for Tiden; den er i Birteligheden fuldstændig antikristelig fra Ledernes Side.

Men alt dette er ikke det væsentligste ved denne Sag. Nej! det betydningsfuldeste er og bliver, at nu ved denne Lejlighed har det vist sig, at den danske Præstestand vil vide at gaa frem paa egen Haand — uden at spørge Regeringen — og vil give sit Bøyp med under saadanne alvorlige Kriser, som denne egentlig ikke efter sin Natur er af aandelig Art.

Vi tvivle slet ikke om, at man i Danmark faaer et bestemt Indtryk af, at Kirken med dens sande Præsteskab vil gerne følge Menneket „fra Buggen til Graven“ og være Naadgiver, Hjælper og Vejleder ogsaa i timelige Ting, saa langt Guds Ord tillader det.

Denne Begivenhed kan ikke overvurderes, naar der ses hen til Følgerne for Kirkens Indgang hos den store Masse og Genvinde af dens Tilid.

Det paa Fællesudvalgets Forslag nebsatte Enigheds-kammer, som skal optage Sager til Rørdelse, hvis der ikke opnaas Overenskomst mellem Parternes Delegationer, har afholdt flere vigtige Møder. Det er interessant at se,

at efter at Fællesudvalget paa Klagerne fra Fagforeningerne havde erklæret følgende: „Den stedfindende Lod-out skønnes ikke at indeholde Retsskrub, som kan medføre Erstatning eller Bøde, men derimod for saa vidt at være i Modstrid med de mellem Parterne sluttede Overenskomster, som Lod-out'en skønnes at være i Uoverensstemmelse med de Forudtæninger, Klagerne (Fagforeningerne) kan have haft Bøje til at gaa ud fra ved Overenskomsternes Oprettelse“, har begge Parter tilskrevet sig Sejren. Men utvivlsomt er der her med al Forsigtighed givet Fagforeningerne mest Ret.

Imidlertid drager Enigheds-kammeret Opmærksomheden til sig. I Juli blev, forinden Stridspunkterne kunde fastlaas, Arbejdsgiverforeningens Delegation afbrødt. Den formulerede sine Fordringer i 19 Punkter, hvoraf de første 8 ere de gammelkendte fra 15. Maj. Af de øvrige nævner vi: At den indenfor det respektive Fag hidtil gældende Arbejds-tid vedbliver usforandret indtil Udgangen af Aaret 1900. — At der ydes Garantier for Overenskomsters Opholdelse i Form af Deposita, Forandring af Fagforeningernes Love m. m. — At der søges oprettet en gensidig Opløsningsfrist mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om Arbejds-tid og om normale Forhold. — At der træffes Bestemmelser angaaende Arbejdstidens Opholdelse, angaaende Arbetter til Besæmpelse af Drifkeri, Drifkeri og Tobaksrøgning i Arbejdstiden, og Væder for Overtrædelse af disse Bestemmelser. — At Overarbejds-timer søgt regnes som saadanne, naar Arbejdere har arbejdet det stipulerede fulde Timeantal i den paagældende Uge, hvori Overarbejdet er udført. — At enhver Arbejder saa vidt muligt skal være Medlem af en anerendt Sygeforsikring. — At naar Lærlinge deltager i Afkøbet sammen med Svendene, opgøres Afkøbsoverskudet for Lærlingen i Forhold til dennes udbetalte Løn, og Overstuden til den Svendens vedkommende. — At der i alle Fag under Arbejdsgiverforeningens, der ikke har Voldgiftsregler, oprettes saadanne med Arbejdernes, gaaende ud paa, at alle Uoverensstemmelser angaaende Anvendelsen af bestaaende Overenskomster og Bristeranter afgøres ved Rægling eller Voldgift.

Arbejdernes, der ikke vil gaa ind paa de otte gamle, vil selvfølgelig endnu mindre gaa ind paa disse nye. Dog er flere af Bestemmelserne virkelig gode. Som en gavnlig Bestemmelse vil vi fremhæve den — om end ikke „social“, saa i høj Grad „økonomisk“ — om Besæmpelse af Drifkeri. Det er rent frugtbart, hvad den fahøvdelse Gennemsnitsarbejder drifker. Uden Tvivl vilde der ikke kunne siges, at Arbejdernes have aldrig noget staaende i Bankerne, hvis der blev druffet noget mindre. For ikke at tale om den Betsignelse en Jublinskning af Drifkeriet og Kammerratsvoiren vilde bringe over Hus, Hjem, Familie og dermed det hele Samfund.

Men „Battigmands Snap“ maa man nu ikke røre ved i Danmark. Ved næste Møde i Enigheds-kammeret møde Fagforeningens Delegationer med deres Forslagsbetænkninger. Disse gik ud paa, at Arbejdsgiverforeningens første otte Punkter maatte omarbejdes og væsentlig forandres, at de sidste elleve Punkter var ganske uantagelige, at Fagforeningens paa deres Side opstillede Fordringer om ni Timers Arbejdsdag, i alle de lod outede Fag og dertil hørende Regulering af Arbejdslønnen i disse, og endelig at nye Overenskomster kom til at indeholde Bestemmelser, som umuliggør Strejke eller Lod-out efter Hovedorganisationens Ordre, uden at der er gaaet Forhandling og eventuelt Ræglingsforlæg i Forvejen.

Ogsaa disse Betingelser er sunde, selv den ni Timers Dag vil ikke komme allfor overraskende. Men-hagen er, at man ikke vil gaa ind paa nogen af Arbejdsgiverforeningens Punkter.

Nu gælder det, hvad Fællesforhandlingerne mellem begge Parternes Delegationer, kan give som Endemaal.

Vi slutte med at tilføje, at der fra Danstier her i Amerika er sendt flere Tusinde Dollars over Havet til Arbejdernes. Selv holder vi os neutrale, idet vi dog glæder os over, at Kirken behjælper under denne Strid fra en betydeligere Magt. Det skal sikkert blive brugt af Herren til hans Riges Fremme blandt Arbejdernes. Lad dem saa bare være Socialister.

Den sidste Meddelelse, modtaget 16. Juli gennem et Telegram fra København gaar ud paa, at Voldgiftsforsegene ere

mislukkede. Efter at Enigheds-kammeret havde paatrukt begge Parter, har det gjort forskellige Forslag, men disse ere alle blevene forkastede, saa fra den ene og saa fra den anden Side. 15. Juli kom da Enigheds-kammeret til det Resultat, at der ikke kunde vindes noget som helst ved yderligere Forhandling — og at det lige saa gerne kunde opløse sig.

Striden naar altsaa nu paa akkurat samme Stadium, som for 9 Uger siden, kun at Bitterheden er større, og at der selvfølgelig nu maa kendes noget af en moralisk Svækkelse hos begge Parter, forsaavidt begge have forlystet sig. I Betragtning af denne Uforfærlighed tager Kampen sig næsten ud som en Krig for Krigens Skyld.

Hoffet.

Prinsesse Ingeborg nedkom d. 25. Juni med en Datter. Barnet, der bl. a. fik Navnet Margareta, blev døbt d. 6. Juli. Barnets Odbefader, Kong Kristian, Bedsteforældrene Kong Oscar og Dronning samt Kronprins Frederik og Kronprinsesse Louise vare fæddere.

Nu ved man, hvorfor Kronprinsessen rejste til Stockholm.

Udnævnelser og Afstedigelses.

Sognepræst for Stamstrup og Frydenlund Menigheder i Sjællands Stift, C. F. J. Wegener, er beklippet til tillige at være Provt for Mølle Tasse Herreder.

Adjunkt ved Viborg Kathedralskole, J. M. Sejersten, er beklippet til Sognepræst for Taarnum og Hornbæk Menigheder i Viborg Stift.

Det er bifaldet, at Sognepræst for Næstved og Mogenstrup Menigheder i Sjællands Stift, U. S. Borch, efter Ansøgning betragtes som ikke kaldet til Embedet som Sognepræst for Vejstov og Jordrup Menigheder i Ribe Stift, og er Sognepræst for Nordby Menighed paa Samsø under Aarhus Stift, K. S. Vorgen, beklippet til Sognepræst for Vejstov og Jordrup Menigheder i Ribe Stift.

Byfoged og Byftriver i Nyborg, G. L. Schou, er beklippet til Byfoged i Svendborg, samt Birtedommer og Striver i Thorseng Birt.

H. C. M. Hansen er beklippet til ordineret Kateket for St. Andreas Sogn i København.

Praktiserende Læge i Nørre Nebel, J. H. Krabbe, er beklippet til Distriktslæge paa Hørs.

L. Biering er ansat som ordineret Medhjælper ved St. Hans Kirke i Odense.

Fester.

Afstedesfest. Den ny Sognepræst i Kolbing Pastor Rørboe, sit forleden ved en Afstedesfest i Foramlingshuset i Næstved fra sin hidtidige Menighed overrakt et Solbager indeholdende en Pengesum paa 600 Kr. Paa Bageret stod: „Fra Venner paa Næstved med Tak for Aarene 1881—99“

Mindesten for Carl Bloug. I Kolbing agter man at hædre sit Byghavn, Digteren Carl Bloug, med at rejse en Mindesten i Anlaget foran Slotsruinen, og efter længe at have søgt efter en hertil skikket Sten, har man faaet fat i en, der er ca. 4 Alen høj og har en glat Forflade. Her vil Indviksten blive indhugget tilligemed nogle Drenamenter, og inden Efteraaret haaber man at kunne afsløre Mindestenen.

Dødsfald.

Kammerherre Bogesen, Departementsekretær i Udenrigsministeriet, er afgaaet ved Døden, 72 Aar gammel.

Forleden begravedes paa Tranum Kirkegaard i Nordjylland Husmand Kristian Karl Jensen af Brabjerg. Ligsaget talte 48 Vogne; men afbøde var da ogsaa noget mere end en almindelig Husmand, idet han i Følge Alborg Stiftstidende var en i vide Kredse kendt og anerendt Venbrudslæge. Allerede Begravelsesdagen var der ved Graven opfat et smukt Monument, en Granitsten med Marmorplade og Kors, hvorpaa der foruden Navn, Fødsels- og Dødsdag stod: „Venner satte ham dette Minde.“

Landinspektør Andersen, Formand for Sundbyernes Sogneraad, er afgaaet ved Døden efter i længere Tid at have lidt af Sukkersyge. Afbøde blev 44 Aar gl.

— Forfatter i Tønde, Theodor Blicher, er død. Han d. 11. 11. 1822. Han var Søn af Digteren St. St. Blicher og har udgivet forfælsk af fæddernes digteriske Efterladenskaber.

Den sidste af de tre befendte Brødre, Digteren Frederik, Historikeren Caspar og Provt Jens Paludan-Müller, er nu død. Provt Jens Paludan-Müller døde nemlig d. 29. Juni. Han fødtes d. 8. Februar 1813, som teologisk Kandidat blev han Adjunkt ved Sore Akademi, senere Præst, Provt og 1879 Høvdoktor ved Universitetet. Han var en ejendommelig teologisk Forfatter, og tog levende Del i de religiøse Bevægelser gennem Aarhundreder.

Hv. Sognepræst H. J. H. Koefoed er afgaaet ved Døden i København, 82 Aar gammel. Hans Jakob Hansen Koefoed, der var Søn af Geheimsekretær, Høvdoktor, Høvdoktor, Generalauditor H. J. Koefoed, er født i København 1817 og blev teologisk Kandidat 1843. 1853 orbine-rede han af Bistoppen over Fjens Stift for at fungere som Hjelpepræst, hvor der maatte være Brug for ham. Var derefter Hjelpepræst i Skellinge, N. Næstved, Høvdoktor, Amtstift og flere Steder; derefter Sognepræst til S. Næstved og Næstved fra 1857 til 1879, da han forflyttedes til Høvdoktor. Fra dette Embede tog han i 1887 sin Afsted og har siden boet i København.

Amtsforsalter for Roskilde Amtsskolestift, D. E. Schlichtkrull, er pludselig afgaaet ved Døden, 71 Aar gammel.

Generalforamling.

„Danstier Selskaberforening“ afholdt Tirsdag d. 4. Juli Generalforsamling i København.

Af Formandens Indberetning fremgaar det, at Foreningen i det forløbne Aar har haft indtegnet 852 Medlemmer og 664 Stibe, repræsenterende 87,145 Tønde.

Hvad Belysningen af de danske Farvande angaar, oplystes det, at der paa den nu gældende Finanslov er opført Bevilling til Belysning af Lille-Bælt og Om-Sund, til et Bælte for paa Læsø N. V. Rev, til et Fyr ved Blaa-pants-Hul hvortil senere vil slutte sig et Fyr med Taagesignal paa Skallingen.

Til Medlemmer af Bestyrelsen generalvalgte Kaptein Fischer, Vejle, Høvdoktor Rasmussen, Nykøbing, Mors og Stibredere Winther, Hørs. Valgledes generalvalgte Revisorerne, Stibredere Harby, Hørs, og Navigationslærer Tønsen, Hørs.

Efter en længere Forhandling om eventuelle Endringer i Søneringsloven, sigtende til at afhjælpe den sølelige Mangel paa Styrmand til Selskibe, vedtoges følgende Resolution: „Generalforamlingen opfordrer Bestyrelsen til at arbejde hen til en Forandring i Lov om Sønering, hvorefter der gives Sømand med den nu eksisterende Styrmandsksammen (uden Mastlære) Ret til at fare som Styrmand og Stibsfører paa alle Have og Forande med Selskibe, og at Høvdoktorproven giver Ret til til at fare som 1. Styrmand paa alle europaiske Havne og som anden Styrmand paa alle Farvande, samt at Vedkommende, for at blive Styrmand med Dampskib, skal have faaet som Styrmand med Selskibe.“

Elektrisk Sporvej Lyngby-Klampenborg.

Efter haad „Frederiksb. Amtst.“ meddelel, har et anonymt Konsortium faaet Koncession paa Anlag af en elektrisk Sporvej fra Lyngby over Ermeslund, Bernstorff Høvdoktor, og Druburp By til Klampenborg. Der skal bygges en elektrisk Lysstation paa Høvdoktorgaardens Forde, hvorfra Genofte, Druburp og Charlottenlund skal have elektrisk Lys. Kapitalen er 1 Million Kr.

Konflikten paa Amtshøjhuset endt.

Efter at Dr. med. Overlæge B. Hejberg under 28. Juni har afgivet en Erklæring om at have frilet i sit Forhold til de 4 afstedede Læger, har Lægerne i en gens Betsyrelse tilbagegivet Blotabeordren, idet den samtlig erklærer dem, at det var en Forholdsregel, den kun med stor Betænkning greb til. Hospitalet vil nu atter faa sit regelmæssige Antal Læger.

En Husholdningskole.

Lærerinderne H. J. Jacobsen, Sore Husholdningskole, og H. J. Jacobsen, Odense, agte til Efteraaret at aabne en Husholdningskole i Frederiksborg; denne Skole kommer til at indtage en læggen Plads, da den foruden at optage de almindelige Husholdnings-fag tager særligt Sigte paa Elevernes pædagogiske Udvipling. Gennem pædagogiske Foredrag, ved Indøvelse i Sygepleje og ved Samtaler udklædes Eleverne til senere at faa rustede i deres eget Hjem. H. J. Jacobsen har med denne Sag for Øje gennemgaaet et Kurus i Kristiania.

Stomaqerkonflikten.

Tirsdag d. 4. Juli mødte Stomaqerforeningens Forbund en Sværtsindede fra Vestre. Denne gaar ud paa, at Tanken om atter at træde sammen med Svendene i Fællesudvalg maa anses for unyttig, den tilbagetager det sidste Tilbud med Hensyn til Pristuranten, men fastholder den tidligere indrømmede Lønforhøjeelse paa 15—20 pCt.

Stomaqerforeningens Forbund afholdt samme Aften Generalforsamling, hvor ved det vedtoges at fratage Kravet om Bærfæder, medens det overlodes til det nedstaaende Udvalg at forhandle en Lønningsspørgsmaal.

Stomaqerfabrikanterne holdt Generalforsamling den næste Dag for at tage Beslutning om deres Holdning efter den fra Døden vedtagne Resolution.

Søndagslovsudflugt.

Søndag d. 2. Juli foretog Søndagskolen i Stive, i Forbindelse med mange voksne, sin første Udflugt til Nyhauge Skov pr. Vinderup. Toget afgik fra Skive Kl. ca. 9 og var i Vinderup Kl. 9 1/2. Dels gaende og dels kørende tilbage lagdes den ca. 1/2 Mil lange Vej til Skoven. Her indtoges saa Kroppen, og Kl. 12 talte Missionær Lind fra Struer til Børnene. Kl. 3 talte Missionær Lind til de voksne over Joh. Evangelium 3, 17. Derefter talte Missionær Krøgh fra Skive over Ordet: „Derfor vi leve i Manden, da lader os gaa frem i Manden.“

Næstø Haven.

Arbejdet paa den nye Vaabehavn ved Næstø, som skal bygges syv for den gamle, er nu godt i Gang. Hele Bafinet skal udbules i Sandstøklippen, men denne er paa dette Sted af en saa lps Befæstning, at man hidtil har kunnet bryde den løs med Hakke og Værktøjer. Paa Jarbanen arbejder der stadig med en mindre Arbejdsstyrke. Det betydelige Arbejde med Opløsnung og Murfatning langs Kysten er begyndt. Følgen til denne Del af Bauen taget i den gamle Galgebakke syv for Næstø Lysstov, hvor man af og til finder Sletleier af Folk, som i sin Tid ere bebravede her.

En Gravsten.

For nogle Aar siden fandtes syv for Astrup Kirke en mærkelig Gravsten inden nogen som helst Indskrift, kun var der indhugget et stort Kors, som strakte sig over hele Stenens Længde og Brede. Gamle Folk fortæller i Følge „Aarb. Stiftst.“, at den skal være Gravsten over en ung Murer, der faldt ned fra Kirkens Spir og slog sig ihjel, medens han var i Færd med at opsætte det paa Spiret værende Kors.

Fra Husmandsrejserne.

Et Hold af de rejsende Husmand befaa forleden veldreene Husmandsbrug i Karergerne. I Forbindelse hermed holdtes om Eftermiddagen paa Gæstgæveriet et Møde, der havde samlet ca. 500 Deltagere. Folketingsmand Chr. Jensen-Stadil holdt et længere Foredrag, i hvilket han særlig lagde paa Sinde, at bygtige Husmand nu bør tages om at benytte den ny Husmandslov; den vil da kunne stifte Gavn og Glæde baade for de paagældende selv og Samfundet. Folketingsmand B. Jensen-Stadil betonedes Betydningen af at faa gennemført en kristelig Toldreform. Ingen maatte, naar man saa hen til Ulandet, saa sig til No med, at Protektionismen ingen Fremgang kan faa paa Landet, men alle maa faa paa Bag med den. Efter Udtalelser fra forskellige Side sluttedes der med kraftige Levehaad for de to Talere.